

[Fiskeriministeren]

med her i dag: at det er beklageligt, at det endnu ikke er lykkedes at nå til enighed om en fælles EF-fiskeripolitik. Dermed har jeg faktisk også tilkendegivet min manglende tilslutning til det synspunkt, bl. a. hr. Alfred Hansen gav udtryk for, nemlig at EF ikke vil være i stand til at bidrage til nogen positiv løsning af dansk fiskeris problemer.

Jeg skal ikke lægge op til en debat om det nu, men jeg vil gerne kort sige, at det værste, der kunne ske for dansk fiskeri, var rent nationale foranstaltninger. Alternativet til en fælles EF-fiskeripolitik er en national fiskeripolitik, som absolut vil være til skade for dansk fiskeri. Derfor er der ikke og bør der ikke være nogen som helst tvivl om, at bestræbelserne bør gå i retning af at nå til enighed om en sådan politik.

Hr. Grove spurgte mig, om jeg troede på, at det kunne ske i det kommende år. Jeg kan ikke komme det nærmere end at sige, at det håber jeg bestemt. Vi har jo forhandlet nu igennem nogle år, og det er meget komplicerede og følsomme problemer. Men jeg håber, det vil lykkes at få et gennembrud i det kommende år.

Hr. Tørnæs gav udtryk for, at fangstfortegnelserne er for detaljerede, og at det ikke er så godt med al den registrering og regulering. Jeg kan såmænd meget godt forstå baggrunden for sådanne bemærkninger, men hr. Tørnæs ved lige så godt som jeg, at reguleringerne nu engang er kommet for at blive, hvor ubehageligt det end kan være. Det er en konsekvens af den udvikling, der har været inden for fiskeriet, herunder altså aftaler med tredjelande, som Danmark jo også på forskellig måde er afhængigt af. Så må vi finde en fornuftig måde at gøre det på. En endelig stillingtagen hertil må imidlertid afvente en fælles EF-fiskeripolitik, og det er jeg glad for at kunne notere at hr. Tørnæs også er enig i.

(Kort bemærkning).

Alfred Hansen (DR):

Problemet er jo ikke, hr. minister, om det er EF, der skal føre Danmarks fiskeripolitik, eller det er Danmark, der separat skal føre den. Problemet er, at man står i den situation, at 10 lande, nemlig medlemmerne af EF, skal være enige om den fiskeripolitik, der skal gælde for alle 10 EF-medlemslande. Vi

har fra retsforbundets side aldrig lagt skjul på, at vi erkender, vi må have en samtale med englænderne, med nordmændene og med svenskerne om det fælles hav, vi skal fiske i. Men vi kan faktisk ikke se begrundelsen for, at grækere og italienere skal være med til at bestemme, hvem der må fiske i Nordsøen. Det er jo ikke sådan, at det ligefrem vrimler med danske fiskere i Messinastrædet eller Det ægæiske Hav. Og lige så lidt som jeg synes, de andre skal blande sig i, hvem der skal fiske i de danske farvande, lige så lidt ville jeg selvfølgelig ønske, at vi skal blande os i deres fiskerimuligheder.

Ministeren kan jo ikke fremvise ét eneste positivt resultat af EFs fælles fiskeripolitik, for EF har jo ikke en løsning på det. Jeg vil bare spørge: hvor længe vil ministeren sidde med hænderne i skødet i blind tillid til, at EF skal komme og løse Danmarks fiskeriproblemer? Hvor lang tålmodighed har ministeren over for disse problemer?

Tørnæs (V):

Hr. Arne Bjerregaard gjorde en bemærkning om min kritik af loven. Det, jeg har kritiseret, er ministerens forvaltning af loven, ud fra den simple betragtning, at de fangstfortegnelser, som skal laves, ikke praktisk vil være mulige at udfylde på den måde, som er foreskrevet.

Så efterlyser hr. Arne Bjerregaard et alternativ fra venstre. Ja, vi har allerede medvirket til gennemførelse af bemyndigelsesloven, men vi har også erkendt, at dens udformning nok er for vidtgående, og at vi må have en præcisering af, hvilke bemyndigelser der er behov for. Men det er rigtigt, som det er sagt af ministeren og flere andre ordførere her, at det kan vi jo først konkret få, når vi kender den endelige udformning af EFs fiskeripolitik.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: